

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Administrador diocesà de Terrassa

La llum i la foscor

Hi ha qui diu que el món, el nostre món, està malalt. Es lamenten i es queixen, com està el món! Ho diem també nosaltres de vegades però no fem res, potser perquè no sabem què hi podem fer, potser també perquè ens és més còmode quedar-nos mirant com a espectadors sense fer res.

I és cert que el món, és a dir els homes, estem malalts. Ho estem des del principi, des del primer pecat, des que la malaltia, el virus del egoisme, es va apoderar dels homes com una immensa pandèmia.

Però Déu, el que ens ha creat per amor no s'ha quedat contemplant com un espectador la nostra desgràcia, la nostra ofuscació, la nostra tossuderia, sinó que ha tingut misericòrdia de nosaltres els homes que havia creat, i ha actuat per salvar-nos.

Ho ha fet enviant el seu Fill fet home com nosaltres, per tal que així, experimentant també ell del tot les conseqüències d'aquesta «malaltia» fins a morir, ens salvés. Va morir com a home però en Ell hi havia una vida que no podia morir perquè és més gran i poderosa que la mort.

És així com la seva Encarnació, la seva Mort i la seva Resurrecció s'han convertit per a nosaltres en la vacuna que no només ens salva sinó que ens ha donat una nova vida que no pot morir tampoc perquè és la seva. Comencem, doncs, a preparar-nos per al misteri del naixement d'Aquell que és la nostra medicina veritable.

Els carrers, aquests dies, s'ompliran de llums i de músiques boniques, però que sovint ens distreuen i que no poden il·luminar els cors que resten a les fosques. Llums, músiques, regals no són pas do-

lents, no. Però no poden satisfer ni omplir el desig de plenitud que ens acompanya tota la vida, i no ens podem deixar envair per un ambient de consumisme que ens aparti dels nostres germans que pateixen i que no tenen no només possibilitat de fer regals sinó ni tan sols el necessari per viure.

«Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic perquè no es perdi cap dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna» (Jn 3,16). El metge està venint, el Salvador no trigarà. Ell és la llum veritable que necessitem. L'Advent, aquest temps d'espera i de preparació que co-

mencem avui, ens conduirà fins a Aquell que Déu envia al món com a llum i com a amic, encara que com diu sant Joan: «Existia el qui és la llum veritable, el qui ve al món i il·lumina tots els homes. Era present en el món, que per ell ha vingut a l'existència, i el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit» (Jn 1,9-11).

Preparem-nos, doncs, per a la seva vinguda, nosaltres el volem acollir, el necessitem, disposem els nostres cors a rebre'l perquè ell és la llum veritable de les nostres vides i la música que ha d'acompanyar les nostres obres.

ENTREVISTA

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Sinodalitat

«Que Déu t'acompanyi!»

DARIO VITALI

El sacerdot i professor de la Pontificia Universitat Gregoriana de Roma Dario Vitali és consultor de la Secretaria General del Sínode dels Bisbes. Va impartir la conferència «El poble de Déu i la seva participació en la sinodalitat de l'Església», convidat per l'Ateneu U. Sant Pacià. El Dr. Vitali considera que el procés de consultes a les parròquies perquè facin arribar les seves conclusions als seus bisbes abans de l'agost de l'any vinent, de cara a la preparació del Sínode de l'octubre de 2023, és un fet inèdit i pot marcar un abans i un després en el futur de l'Església.

Per què aquesta proposta del Sínode comença escoltant el poble fidel?

És una escolta com a subjecte fonamental perquè participa de la funció profètica de Crist, que és qui ens dona l'esperit i gràcies a Ell tots som profetes. Hi ha necessitat d'escoltar el que Déu vol en aquest moment de la història.

En què pot canviar l'Església després d'aquest procés sinodal?

Ara no es parla d'esdeveniment, sinó de procés, en el qual tota l'Església hi està involucrada. El consell és la manifestació de la capacitat de participar a la funció profètica de Crist. La tradició sempre ha reconegut el *sensus fidei* de tots els batejats, el poble de Déu. Escoltar el poble és un acte fonamental que transformarà l'Església.

Aquest procés sinodal pot portar alguna sorpresa positiva per a la missió?

No només per a la missió, sinó per a la vida de l'Església. Estem en una societat de minoria. No existeix un cristianisme identificat amb la societat mateixa, com a l'Edat Mitjana. Hi ha una societat on les posicions són múltiples, i en aquesta situació de minoria el cristianisme ha de ser testimoni com a Església. El desafiament per a l'Església és ser comunitat, ser comunitat, ser testimoni viu en unitat de tots.

Òscar Bardaji i Martín

Ara té més de seixanta anys. Fa uns dies m'explicava que cada matí, quan marxava de casa per anar a l'escola, la mare l'acompanyava dient-li: «Que Déu t'acompanyi!» i ell se senyava tot afegint: «En el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant». I cap a l'escola. Cada dia, tot succeint-se primària, secundària, batxillerat, els estudis a la universitat i els primers anys de treball professional, fins que deixà la llar familiar al casar-se. Ell ho ha continuat amb els seus fills. Ha esdevingut signe familiar.

Ara la mare ha superat els noranta anys. L'edat i la malaltia li han fet oblidar noms de persones, esdeveniments, records, però sempre que va a veure-la, quan, acabant la visita, el fill li fa el petó de comiat, ella li diu: «Que Déu t'acompanyi!» i somriu. I torna a les seves absències. El fill confessa que en els anys d'adolescència, algunes vegades, sentia una certa incomoditat quan la mare repetia davant els amics: «Que Déu t'acompanyi!». És cert que llavors o passats els anys, més d'un amic o amiga li ha expressat que sentien una certa enveja davant la benedicció de la seva mare. «Honra el teu pare d'obra

i de paraula i obtindràs la seva benedicció» (Sir 3,8).

La benedicció dels pares sobre els fills és una acció de gràcies, una lloança a Déu. Alhora, és un reconeixement agraït dels dons de Déu i de l'acció de la seva gràcia i pregària fervent que prepara per rebre'ls. És una pregària confiada per obtenir els dons del Pare de tots. Demanar la benedicció de Déu sobre els fills, és una tradició arrelada en la tradició cristiana de pregària confiada i esperançada. Demanar la benedicció dels fills és, també, un acte del seu lliurament al Pare, compromís d'acompanyament perquè rebini els seus dons i la seva gràcia com a penyor de futur. Els pares beneeixen, invocant el Pare amb el senyal de la creu per demanar-li que aboqui els seus dons sobre els fills. És una acció que dona vida i que té com a font el Pare. Beneeixen perquè, sentint-se beneïts, volen les mateixes benediccions per als seus fills. «Quan una terra beu la pluja que la rega sovint i dona plantes bones als qui la conreen, vol dir que té part en la benedicció de Déu» (He 6,7). No ens cansem de demanar que Déu els acompanyi.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Adviento: camino de la «Iglesia en camino»

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Hoy comenzamos el camino de Adviento que culminará en la Navidad. Invitados a levantar la mirada hacia Jesús, iniciamos gozosos el camino del Adviento. Recorrido que, este año, se incluye en el del Sínode recién iniciado: «Iglesia en camino».

Al encender nuestra primera vela de Adviento, nos adentramos en una vía de encuentro; en un tiempo que se nos da para aumentar nuestro deseo del Señor, para ponernos en disposición de ir hacia Cristo y caminar hacia adelante. Pero sabemos que es Él el que viene a nuestro encuentro. Su misericordia, su fidelidad y su amor se nos acercan siempre.

Comenzamos el Adviento, renovamos la llamada a la esperanza y nos disponemos a despojarnos de alforjas cargadas de rutinas y egocentris-

mos. Se nos llama «a salir alimentando esperanzas, alimentando sueños para un futuro nuevo», decía el Papa (Ángelus 2.12.18).

Como el Sínode recién iniciado, durante las cuatro semanas de Adviento, se nos pide estar despiertos, orar y escuchar.

Escuchar la palabra de Dios que nos confirma que Jesús misericordioso, viene. Escuchar las necesidades de los hermanos. Estar despiertos, responder siendo portadores del amor que Jesús nos tiene. «Caminar juntos», de forma sinodal, y abrimos a la misión.

Que nuestra Señora, la Madre que nos ofrece a Jesús, nos fortalezca en el camino, dispuestos siempre a dar un paso hacia delante, reavivando nuestro amor hacia Él, que viene y se nos muestra en los hermanos.

Lectures de la missa diària i santoral

29. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Is 2,1-5 / SI 121 / Mt 8,5-11]. Sant Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

30. ■ Dimarts [Rm 10,9-18 / SI 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere. Santa Justina, vg. i mr.

1. ■ Dimecres [Is 25,6-10a / SI 22 / Mt 15,29-37]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companys, màrtirs (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Dijous [Is 26,1-6 / SI 117 / Mt 7,21,24-27]. Sant Silvà, bisbe; santa Bibiana, vg. i mr. (s. IV); santa Elisa, vg.; beata Maria-Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. □ Divendres [Is 29,17-24 / SI 26 / Mt 9,27-31]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes. Sant Cassià, mr.; sant Sofonies, profeta (s. VII aC); santa Magina, mr.

4. ■ Dissabte [Is 30,19-21,23-26 / SI 146 / Mt 9,35-10,1,6-8]. Sant Joan Damascè (s. VII-VIII), prev. de la Laura de Sant Sabas i doctor de l'Església. Santa Bàrbara, vg. i mr. d'Orient, patrona del ram dels carburants i dels artificiers, i també dels miners, invocada contra els llamps; sant Bernat, bisbe de Parma, card.; santa Ada, vg.; beat Francesc Gàlvez, prev. franciscà i mr. al Japó, nat a Utel.

5. ■ † Diumenge vinent, II d'Adviento (lit. hores: 2a setm.) [Ba 5,1-9 / SI 125 / Fl 1,4-6,8-11 / Lc 3,1-6]. Sant Dalmau o Dalmai (Dalmaçio), bisbe; sant Sabas (s. VI), abat fundador de la Gran Laura, prop de Jerusalem; sant Gerau de Braga, bisbe; santa Crispina, vg.

Intencions del Sant Pare per al mes de desembre

Preguem pels catequistes, cridats a proclamar la Paraula de Déu: perquè en siguin testimonis amb valentia, creativitat i amb la força de l'Esperit Sant.

DIUMENGE I D'ADVENT

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 33,14-16)

«Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que compliré aquella promesa que tinc feta a la casa d'Israel i a la de Judà.

Aquells dies, aquells temps, faré néixer a David un plançó bo, que es comportarà en el país amb justícia i bondat.

Aquells dies serà salvat el país de Judà i viurà confiada la ciutat de Jerusalem. I a ell l'anomenaran: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

Salm responsorial (24)

R. A vos elevo la meva ànima, Senyor.

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / feu que aprengui els vostres camins. / Encaminem-me en la vostra veritat, instruiu-me, / perquè vos sou el Déu que em salveu. R.

El Senyor, bondados i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

Tot l'obrar del Senyor és fruit d'amor fidel / per als qui guarden la seva aliança. / El Senyor es fa conèixer íntimament als seus fidels, / els revela la seva aliança. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (1Te 3,12-4,2)

Germans, que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom, tal com nosaltres també us estimem. Que ell refermi els vostres cors perquè siguin sants i nets de culpa davant Déu, el nostre Pare, el dia que Jesús, el nostre Senyor, vindrà amb els seus sants. Amén.

I ara, germans, volem fer-vos una exhortació i un prec en Jesús, el Senyor. Vosaltres vau rebre el nostre ensenyament sobre la manera de comportar-vos i d'agradar a Déu; ja ho feu, però us demano que avanceu encara més. Ja sabeu els preceptes que us vam donar de part de Jesús, el Senyor.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 21,25-28.34-36)

En aquell temps, deia Jesús als deixebles: «Hi haurà prodigis al sol, a la lluna i a les estrelles. A la terra, les nacions viuran amb l'ai al cor, esverades pels bramuls de la mar embravida. La gent perdrà l'alè de por, pensant en els desastres que sobrevindran arreu del món, perquè fins l'estelada del cel trontollarà. Llavors veuran venir el Fill de l'home sobre un núvol, amb poder i amb una gran majestat. Quan tot això comenci a succeir, alceu el cap ben alt, perquè molt aviat sereu alliberats.

Estigueu atents sobre vosaltres: Que l'excés de menjar i beure o la preocupació dels negocis no afeixugués el vostre cor i us trobésiu a sobre aquell dia de cop i volta, perquè vindrà, segur, com un llaç, per a tothom, sigui on sigui de la terra. Estigueu alerta preguntant en tota ocasió i demanant que pugueu sortir-vos-en, de tot això que ha de succeir, i us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'home.»

Lectura del libro de Jeremías (Jer 33,14-16)

«Ya llegan días —oráculo del Señor— en que cumpliré la promesa que hice a la casa de Israel y a la casa de Judá.

En aquellos días y en aquella hora, suscitaré a David un vástago legítimo que hará justicia y derecho en la tierra.

En aquellos días se salvará Judá, y en Jerusalén vivirán tranquilos, y la llamarán así: "Señor-nuestra-justicia".»

Salmo responsorial (24)

R. A ti, Señor, levanto mi alma.

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

Las sendas del Señor son misericordia y lealtad / para los que guardan su alianza y sus mandatos. / El Señor se confía a los que lo temen, / y les da a conocer su alianza. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (1Tes 3,12-4,2)

Hermanos:

Que el Señor os colme y os haga rebosar de amor mutuo y de amor a todos, lo mismo que nosotros os amamos a vosotros; y que afiance así vuestros corazones, de modo que os presentéis ante Dios, nuestro Padre, santos e irreprochables en la venida de nuestro Señor Jesús con todos sus santos. Por lo demás, hermanos, os rogamos y exhortamos en el Señor Jesús: Ya habéis aprendido de nosotros cómo comportarse para agradar a Dios; pues comportaos así y seguid adelante. Pues ya conocéis las instrucciones que os dimos, en nombre del Señor Jesús.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 21,25-28.34-36)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Habrà signos en el sol y la luna y las estrellas, y en la tierra angustia de las gentes, perplejas por el estruendo del mar y el oleaje, desfalleciendo los hombres por el miedo y la ansiedad ante lo que se le viene encima al mundo, pues las potencias del cielo serán sacudidas. Entonces verán al Hijo del hombre venir en una nube, con gran poder y gloria.

Quando empiece a suceder esto, levantaos, alza la cabeza; se acerca vuestra liberación. Tened cuidado de vosotros, no sea que se emboten vuestros corazones con juergas, borracheras y las inquietudes de la vida, y se os eche encima de repente aquel día; porque caerá como un lazo sobre todos los habitantes de la tierra.

Estad, pues, despiertos en todo tiempo, pudiendo que podáis escapar de todo lo que está por suceder y manteneos en pie ante el Hijo del hombre.»

COMENTARI

«Molt aviat sereu alliberats»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Amb l'Advent comencem un nou any cristià que ens farà reviuire els grans misteris de Jesucrist i de la nostra pròpia vida de batejats.

El primer diumenge d'Advent ens posa en actitud d'espera escatològica i d'esperança confiada.

La revelació bíblica és constant en l'anunci de la intervenció última i definitiva de Déu en el nostre món per tal d'alliberar-lo del mal que la tenalla, especialment pel que fa la relació entre les persones i els pobles, dominada moltes vegades pels interessos personals. Aquesta intervenció divina és esperada com un profund trasbals de totes les realitats presents abans de donar pas a una nova realitat definitiva, establida segons el voler de Déu, on el mal ja no tindrà més lloc.

Des d'una concepció estàtica del món, on tot guarda el seu equilibri i harmonia, amb una gran estabilitat, el trasbals de la intervenció divina provocarà que cel i terra trontollin, però també els mars i les nacions se somouran... fins al punt que res no restarà tal com era abans. Aquest trasbals còsmic constitueix el paisatge de la vinguda del Fill de l'home ornat amb la glòria pròpia de la divinitat, és a dir, amb un núvol per carrossa i amb tot el poder i majestat. Aquest és el senyal de l'alliberament definitiu.

D'altra banda l'espera de tot això demana una preparació per part del poble creient. Aquesta preparació demana austeritat de vida i deseiement, així com pregària constant. Ni l'excés de menjar i beure, ni la preocupació dels negocis, ni l'oblit de Déu ajuden a mantenir-se atents i alerta davant la vinguda del Fill de l'home i de l'acció transformadora de Déu.

Aquest primer diumenge del nou any cristià ens fa mirar en profunditat la nostra existència. Només Déu és etern, tota la resta passa. Ni la nostra vida personal, ni la societat humana, ni el món tal com el coneixem són eterns; tot té, per tant, un final. Ser-ne conscients ens ajuda a relativitzar el que som i el que duem entre mans, i, al mateix temps, a esperar una nova realitat més enllà de la present. Aquesta espera és plena d'esperança perquè el futur no és a les nostres mans, sinó en mans de Déu i del Fill de l'home; els únics capaços d'alliberar-nos de debò. Ells sí que saben el que es fan!

VIDA DIOCESANA

Activitats de l'Administrador diocesà

Aquest diumenge 28, a les 11 h. Benedicció de l'exposició de pessebres al soterrani de l'atri de la Catedral. / **A les 12 h.** Missa del Primer diumenge d'Advent, a la Catedral.

Dilluns 29, a les 11 h. Trobada de formació de preveres joves.

Dijous 2 de desembre, a les 12 h. Consell diocesà de Càritas.

Del dissabte 4 al dimarts 7. Convivència dels seminaristes a Tartera (Cerdanya).

Dilluns 6, a les 20 h. Cloenda del Curset de Cristiandat a Vilafranca del Penedès.

Dimarts 7, a les 19.30 h. Vetlla de la Immaculada, a la Basílica de la Mercè de Barcelona.

nyola del Vallès en la seva festa titular. Hi assistí l'alcalde i membres de la corporació municipal.

Primera trobada d'adolescents. El divendres 12 de novembre, a la Parròquia de Sant Esteve de Granollers, tingué lloc la primera trobada d'adolescents d'aquest curs. Amb el lema «Aixeca't i sigues testimoni», adoles-

cents de 1r a 3r d'ESO i de 4t d'ESO a 2n de Batxillerat varen compartir la fe, l'amistat i la diversió.

Trobada de formació dels diaques.

El dissabte 13 de novembre, al Seminari diocesà, Mons. Salvador Cristau presidí la trobada de formació permanent dels diaques de la diòcesi. Va presentar la fase diocesana preparatòria del Sínode de Bisbes i començaren a treballar-la.

Confirmacions a la Garriga. El dissabte 13 de novembre, Mons. Salvador Cristau va celebrar l'Eucaristia i el sagrament de la Confirmació a la Par-

ròquia de Sant Esteve de la Garriga. Es confirmaren 7 joves.

Agenda

Cadena de Pregària per les Vocacions. Dimarts 30 de novembre, festa de l'apòstol sant Andreu, «el primer cridat», es clou la Cadena de Pregària per les Vocacions a les diòcesis de Catalunya. Aquell dia correspon a la nostra diòcesi de Terrassa. Es convidava a fer una estona de pregària amb aquesta intenció.

Acadèmia Catòlica de Sabadell. Conferència «Fragments importants de la història de l'Acadèmia», a càrrec del Sr. Josep Lluís Martín Berbois. Dijous 2 de desembre, a les 19.30 h.

Curset de Cristiandat. Entre els dies 3 i 6 de desembre a la Casa Mare Ràfols de Vilafranca del Penedès.

Recés. Recés de preparació del Nadal, dirigit per Fra Francesc Sánchez, Ofm. Cap. Diumenge 5 de desembre de 10 a 18 h. Dinar: 15 euros. Lloc: Casa de Betània (c. Bonavista, 37 - Cornellà de Llobregat). Tel. 93 375 11 02).

Vetlla de la Immaculada. Dimarts 7 de desembre, a les 19.30 h, a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè de Barcelona. Oberta als joves de la Província Eclesiàstica de Barcelona (diòcesi de Barcelona, Terrassa i Sant Feliu de Llobregat).

Notícies

Celebració de Sant Martí a Cerdanyola. El dijous 11 de novembre, Mons. Salvador Cristau va presidir la Missa a la Parròquia de Sant Martí de Cerd-

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Administrador diocesano de Terrassa

La luz y la oscuridad

Hay quien dice que el mundo, nuestro mundo, está enfermo. Se lamentan y se quejan, ¡cómo está el mundo! Lo decimos a veces, también nosotros pero no hacemos nada, puede ser porque no sabemos qué podemos hacer, o puede ser también porque nos es más cómodo quedarnos mirando como espectadores sin hacer nada.

Y es cierto que el mundo, es decir los hombres, estamos enfermos. Lo estamos desde el principio, desde el primer pecado, desde que esta enfermedad, el virus del egoísmo, se apoderó de los hombres como una inmensa pandemia.

Pero Dios, que nos ha creado por amor, no se ha quedado contemplando como un espectador nues-

tra desgracia, nuestra ofuscación, nuestra terquedad, sino que ha tenido misericordia de nosotros los hombres que ha creado y ha actuado para salvarnos.

Lo ha hecho enviando a su Hijo hecho hombre como nosotros, para que así, experimentando también él del todo las consecuencias de esta «enfermedad» hasta la muerte, nos salvara. Murió como hombre, pero en Él había una vida que no podía morir porque es mayor y poderosa que la muerte.

Es así como su Encarnación, su Muerte y su Resurrección se han convertido para nosotros en la vacuna que no sólo nos salva, sino que nos ha dado una nueva vida que tampoco puede morir porque es la suya. Empezamos, pues, a prepararnos para el misterio del

nacimiento de Aquel que es nuestra medicina verdadera.

Estos días las calles se llenarán de luces y de músicas hermosas pero que a menudo nos distraen, nos hacen olvidar a nuestros hermanos que viven a oscuras y que no pueden iluminar los corazones. Luces, músicas, regalos no son malos, no. Pero no pueden satisfacer ni llenar el deseo de plenitud y no podemos dejarnos invadir por un ambiente consumista y superficial que nos aparte de los que sufren y de los que no tienen lo suficiente no sólo para hacer regalos sino ni siquiera para vivir.

«Dios ha amado tanto al mundo que le ha dado a su Hijo único para que no se pierda ninguno de los que creen en él, sino que tengan vida eterna» (Jn 3,16). El médico está vi-

niendo, el Salvador no tardará. Él es la luz verdadera que necesitamos. El Adviento, ese tiempo de espera y de preparación que empezamos hoy, nos conducirá hasta Aquel que Dios envía al mundo como luz y como amigo, aunque como dice san Juan: «Existía el que es la luz verdadera, el que viene al mundo e ilumina a todos los hombres. Estaba presente en el mundo, que por él ha venido a la existencia, pero el mundo no lo reconoció. Ha venido a su casa, y los suyos no le han acogido» (Jn 1,9-11).

Preparémonos pues a su venida, nosotros queremos acogerlo, lo necesitamos, dispóngamos nuestros corazones a recibirlo porque él es la luz verdadera de nuestras vidas y la música que debe acompañar nuestras obras.